

Ніч у Бібліотеці

З нагоди Дня закоханих та Міжнародного дня дарування книг 14 лютого в Одеській національній науковій бібліотеці влаштували незвичне свято.

П'ятниця, вечір на святого Валентина, трепетне передчуття вихідних. Надворі темрява, причепурена Бібліотека світиться для гостей, тут гамірно й велелюдно, навіть можна голосно розмовляти в читальному залі, уявляєте? Сьогодні тут чекають у гості всіх - давніх перевірених часом друзів-читачів й тих, хто побуває тут вперше. Минулі десятиліття за гостей на Валентина між собою змагалися нічні клуби, ресторани та інші заклади індустрії розваг. Сьогодні це вже прісна банальщина, публіка в Одесі по хорошому «балувана» і хоче чогось не такого. Бо ще питання, де крутіше зустріти свято – у пабі чи... в Бібліотеці? А на культурному полі теж не без конкуренції: окрім Одеської національної наукової бібліотеки, одеситів і гостей цього вечора запрошують до художнього та літературного музеїв. Тож тримаймо фасончик!

Навмисно не вивчав заздалегідь усієї програми, щоб відчути як «Ніч у бібліотеці» виглядатиме очима людини, яка завітала з вулиці на вогник.

В аванзалі першою гостей зустрічає сваха, Любов Данилівна. Прошу її, щоб розповіла як свахою працюється?

- Сьогодні в стінах нашого храму з'єднуються два серця! У мене чарівна скринька, а в ній сердечка-валентинки, блакитні вручаю чоловікам, а рожеві - жінкам. Одні й інші пронумеровані. Якщо зустрінуться двоє людей з однаковими номерками, познайомляться і прийдуть сюди, до мене, – отримають приз! Приз - це чарівна казка, це наша книга, адже сьогодні не лише день святого Валентина, але й День дарування книг. На цей час роздала понад півсотні паперових сердечок, але все ж тільки починається. Запрошую до нас на свято, будете задоволені, матимете чудовий настрій!

Наша сваха гарна й дотепна, справжня профі, адже у звичайному житті очолює кадрову службу Бібліотеки й знає, як ніхто, що кадри вирішують все.

А у головному читальному залі багато цікавого, очі розбігаються. Спостерігаю за благодійним ярмарком. У обох продавчинь роботи вистачає. Показують крам, він цікавий і різноманітний, виготовлений умілими руками співробітниць Бібліотеки. Ось пряники ручної роботи, красень-торт, прикрашений логотипом нашої літньої читальні «Літера», а ще шоколад

ручної роботи з прянощами й цедрою. А ось срібний значок з логотипом бібліотеки, виготовлений до сьогоднішньої події. Поряд - різноманітні сувеніри, всілякі хитрі штучки для кухні, посуд, прикраси на будь-який смак, скарбнички, статуетки. Наша директорка також на ярмарок приготувала подарунок: власноруч сплела теплі вовняні шкарпетки, поклала в коробку сухий запашний букетик лаванди, що в її саду росла, а ще гарну книжку й каву - чудовий набір для затишного зимового читання-кавування.

- *Не втручаючись у комерційну таємницю, звертаюся з неодмінним одеським запитанням: «а що беруть?».*

- Беруть усе - і пряники, і прикраси, і чашки, і книги, і календарики.

- *Тут у вас багато різних звірят, яка тварина користується найбільшим попитом?*

- Звісно, котики!

- *Ага, котики таки наше все! Бо наша Бібліотека, окрім того, що є найдавнішою публічною книгозбірнею України, є місцем надзвичайно прихильним і комфортним до котячої братії, справжнім котоцентричним закладом. (Маю бажання якось зробити репортаж про наших улюбленців - бібліотечних котів. За свою журналістську діяльність писав про різну живність – лебедів, голубів, лелек, буйволів, ведмедів і собак, а перед котами в боргу.)*

Ото побалакав, а тепер знайомлюся.

- *Як вас звати?*

- Юля і подругу також Юля.

Як людина позитивно-забобонна, стаю поміж двома Юлями й загадую бажання, адже загадане сьогодні, повинно б збутися.

А в Україні з давніх давен - де ярмарок, там і цигани. Колоритна циганка Люба в квітчастій хустці просить «ручку позолотити».

- *А казати на вас правильно як, циганка чи ромка?*

- Я циганка, з тих, що по Бессарабії кочують, а ось там наша кибитка.

- *Люба циганко, розкажіть, будь ласка, про вашу місію.*

- О! В нас вона вельми важлива, ми збираємо кошти на облаштування літньої читальної зали «Літера» для городян і для гостей. Вона буде безкоштовною, людина, яка йде собі по вулиці, матиме змогу зазирнути сюди, почитати пресу чи книжку, випити кави. А щоб відвідувачам було комфортно, треба зробити навіс від сонця та дощу, а ще зручні меблі. На це ми вже другий рік збираємо кошти. Ось зараз люди вже пішли... Щедрі сьогодні - скринька прозора наповнюється.

- А щось цікаве-веселе зі свого циганського життя-буття?

- Спочатку ручку позолотіть. Ми всі гроші чесно віддаємо і ви свої віддавайте, а отримаєте побажання у печиві. (Віддаю гроші й отримую гарне печиво із запискою всередині).

- А як додому принесу, мене жінка не вб'є?

- Ні, навпаки зрадіє, і ось вам ще сердечко, бо Валентинів день сьогодні. Айнене!

Неподалік ярмарку проходить кілька майстер-класів. Олена Овчіннікова - лауреат обласної премії народних майстрів у номінації «народна іграшка», зараз навчатиме групу слухачок шити традиційну ляльку. Про матеріали та інструменти для кожного вона подбала.

Перед роботою пані Олена розповідає: «Лялька має дуже давню історію, археологи знаходили екземпляри, яким 5 тисяч років і більше, вони були з каменю, кераміки, дерева, тканини. Ляльки були задумані як оберегові, обрядові та ігрові. Я вчу як це сприймати із сучасної точки зору, об'єдную обидві ці лінії - і людині стає зрозуміло, що таке оберіг та як він служить. Тут ми бачимо ляльки «на вдале заміжжя», а також «подорожниця», цю ляльку давали чоловікові в далеку дорогу, щоб він повернувся додому здоровий і ситий. Тут багато різних ляльок і в кожній з них своя життєва філософія».

«З дітьми працювати цікаво. Я підказую їм, як можна бавитись з виготовленою іграшкою, як можна подарувати і як можна застосувати її. Їм цікавіше навчатись в ігровій формі, коли розповідаєш, показуєш і жартуєш одночасно. Діти ж хочуть отримати швидкий результат. З дітьми ніякі майстер-класи затягувати не можна, хвилин 15-20, півгодини від сили. Це для тих, які не схильні до творчості, а ті, хто бажає творити, працюватимуть

годинами. Тому доводиться застосовувати свої прийомчики, щоб їм було не нудно». – ділиться секретами майстриня.

Повернувся до них десь через годинку, щоб побачити як справи просуваються, а вони дуже милих зайчиків нашили полотняних, жіночого роду, бо в платтячках.

А за сусіднім столом чималенький гурт малих і дорослих зібрався, щоб спробувати себе у мистецтві витинанки. Маріанна Панасюк очолює відділ декоративно-ужиткового мистецтва в Одеському обласному центрі української культури. Бачу, що її учні дуже стараються і в них гарно виходить. Маріанна підтверджує, що в неї всі талановиті - і дорослі й діти.

Маріанна Панасюк почала займатись витинанкою як тільки навчилася тримати в руках ножиці. А професійно роки 3-4, мала персональні виставки в Одесі та Чорноморську, також регулярно бере участь у виставках, які проходять у Центрі української культури.

- *А мені дасте щось «втнути»?*

- Так, будь ласка, присідайте, ось вам ножиці, будете вирізати янгола. Папір ми не розкладаємо, він повинен бути зігнутий вдвоє, обводимо шаблон олівцем і витинаємо.

Ось і в мене вийшло гарно! Обережно беру свого готового янгола, щоб не зім'яти, вже навіть придумав, де почеплю його вдома.

Концертний рояль в ротонді читального залу пилом не припадає. Шанувальники серйозної музики отримували справжню насолоду від романсів у виконанні солістки Одеської обласної філармонії Анни Шпак. Серед іншого примадонна співала романс Едварда Гріга на слова Ганса Хрістіана Андерсена «Люблю тебе» (зізнаюся, до вчора знав, що Андерсен лише автор славетних казок), а закінчила виступ знаменитою арією Кармен з однойменної опери Жоржа Бізе.

Ноток Франції до програми додала чарівна Катерина Бутенко. З нею публіка перемістилася у безтурботні 70-80 ті роки минулого століття - час небувалого розквіту французького кіно та естрадної музики. Слухали улюблені пісні «про головне» з репертуару Джо Дассена та Даліди, згодом віддали шану й безсмертним англомовним хітам Елвіса Преслі, бо на Валентина забагато пісень про любов не буває.

Відома одеська художниця Світлана Крижевська малювала з натури портрети відвідувачів Бібліотеки. Ну справжній тобі Монмартр... в Одесі, на вулиці Пастера!

- *Пані Світлано, як вам малюється сьогодні?*

- Малюється добре, бо це взагалі найкраща справа на світі. Які мають бути малюнки? Щоб людині було приємно згадати цей день святого Валентина.

- *Бачив від вас люди йшли щасливими...*

- І я рада, якщо людям приємно, то й мені добре.

- *Де можна буде найближчим часом побачити ваші живописні роботи?*

- Зараз моя виставка експонується в музеї Паустовського, вона присвячена зимі. У нас справжньої зими нема, а на моїх роботах є. Незабаром відкривається моя виставка в Южному. Вона називається «Генетичний код», його має кожен, але не всі його відчують.

- *У вас дуже українські краєвиди та інтер'єри, вам, напевно, Тетяна Яблонська подобається?*

- А ми з нею друзі.

- *Не скажу, що у ваших роботах видно її прямий вплив, але все ж..*

- Вона, знаєте, для мене завжди була взірцем і людини і митця. Унікальна вона була. Геніальна художниця і унікальна особистість. Велике щастя було з нею дружити.

А тепер ще одна цікавинка – селфі-квест! Щоб пройти селфі-квест потрібно поетапно виконати декілька завдань.

- Ми підготували сім локацій, – інструктує охочих спробувати себе у пошуках одна з організаторів цього заходу, завідувач відділу створення та організації електронних ресурсів Наталія Прошина. - У кожній локації захована книжка, яку кожен учасник повинен знайти і сфотографуватися з нею. А потім усі ці фото підійти представити нашому співробітнику - і отримати приз!

-Пані Наталю, а вже були переможці, чи зараз ще шукають?

- Знаєте, на даному етапі вже 84 людини пройшли квест. Я реально не сподівалась, що буде аж така кількість!

Мені також вдалося пройти квест, маршрут якого був прокладений по найцікавіших місцях вишуканої будівлі Одеської національної наукової бібліотеки, які дуже романтично виходять на світлинах.

А на другому поверсі ворожать наші колеги з Одеської обласної бібліотеки для юнацтва імені Маяковського. Тут швидкі побачення, пояснює Лариса.

- Розкажіть як служба працює?

- Кожен має 7 хвилин на знайомство, по дзвонику змінюють один одного, але тільки чоловіки. Так триває, поки всі учасники й учасниці між собою не перезнайомляться. Отже 7 хвилин і дзелень – і змінилися!

- А хто дзеленькає?

- Я!

- І багато народу перезнайомилося?

- Так, багато. 14 хлопців та дівчат між собою перезнайомилися і приємно спілкувалися. Їм дуже сподобалось...

-То сьогоднішній вечір для вас і для них пройшов не даремно?

- Треба зустрічатися, спілкуватися і знаходити нових друзів. А знайомитися в Бібліотеці взагалі найкращий варіант – тут дуже багато цікавих людей, так багато гарних і розумних дівчат.

А в цей час у внутрішньому дворіку Бібліотеки - дискотека під зорями, довкола вогнища. Магічне дійство у день святого Валентина.

Велика подяка організаторам! Свято видалося насиченим, «до кольору і до вибору». Кожен міг затриматися на події, яка йому припала до душі. За чотири години навіть не вдалося побувати на всіх локаціях, а список багатющий і якісний: виступ вихованців Одеської спеціалізованої музичної школи ім. П.С. Столярського, пісні у виконанні Карини Кривогуз, бард-фест за участі популярних одеських митців - літератора, поета, прозаїка Ігоря Потоцького, композитора Людмили Самодаєвої та барда Олексія Семеніщева. Нікого не залишив байдужим музичний виступ голови Одеської обласної організації НСПУ Сергія Дмитрієва та Тетяни Крупник, яка

майстерно декламувала вірші перед музичним вітанням артистки Одеського національного театру опери та балету – Оксани Баласкул. А ще були покази мод, інтелектуальна гра «Що? Де? Коли?", кава, печиво, глінтвейн. А для малечі влаштували дитячий простір – "KinderLand", де юні відвідувачі, майбутні читачі Бібліотеки, весело, цікаво та корисно проводили час.

Володимир Генік.